

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

sortosament no soc del segle XIII, però he de reconèixer que ha sigut ben cantada, sobre tot per la Callao, la D'Urbino i en Brunet. La meitat dels espectadors no entenem gran cosa d'aquestes coses; però vols res més bonic que discutir si el tenor ha arribat al *dò* o si la tiple ha donat el *si*?

La Fremont i en Barbosa, en el Casino hi han representat *Madame Pepita*, una carrincloneria d'en Martínez Sierra, que no ha torbat la digestió a ningú.

I al Centre, els aficionats hi han fet *El caballo del rey don Sancho*, del qual en tenim notícies immillorables.

Demés, al Casino hi hem sentit *Carmen*, i l'hem vista: castiça, tremenda, enamoradica com sempre, i fent rodar el cap de tots quants se li posen a tret. L'Elena Fons no és ja la *Carmen* que havíem conegut a ciutat, però es defensa; ja ho crec que es defensal... La *Micaela* (Teodolí), tota ella mel i sucre i cabell d'àngel; d'àngel ros com un fil d'or. Molt bé! En Goiri, un *Don José* de la Lliga. La panxeta el compromet, i fa tèmer que en lloc de dragó sigui un sometent i que es digui *Sanyó Esteve* en comptes de *Don José*. Just de debò en el quart acte, en el duo amb ella. A en Frau, en l'*Escamillo*, no hauries conegut al Frau d'aquell *Barbero* que tantes vegades hem retret. En canvi, hauries conegut prou als choristes; els mateixos del *Trovador*; els mateixos de sempre. Un, veient-los, arriba a tèmer si, desaparecuts ells, s'acabaràn les òperes de festa major. No t'estranyis si et dic que qui ha estat malament de debò ha sigut el públic. Cap aplaudiment gairebé; ni en l'acte quart, espèrrant. Com que veiem tant, i tant bô!

Els Focs Florals del Joc Nou i els concerts de l'Orfeó

Els aimants del terror enguany hem disfrutat, demés de programes en català, de Jocs Florals i de concerts d'Orfeó. Llàstima que les llosetes col·locades en els carrers novament batejats no diguin, per exemple, Carrer de Wilson, en comptes de *Calle del Dr. Wilson*, així, en castellà, i talment com si l'insigne estadista ianqui fos un fabricant de pastilles més. Allavors sí que la festa hauria sigut completal.

Els Focs Florals del Joc Nou, com ne diu la senyora Treseta, s'han celebrat al Casino, i per als seus organitzadors — els joves de *Foc Nou*, — no hi ha hagut dia ni s'ha trobat hora més apropiat, que el dia i hora que l'Orfeó Granollerí tenia anunciat, ja un mes abans, el seu concert a La Unió Lliberal. Ja comprendràs que aital coincidència ens ha posat en el dilema de triar per una o altra festa i que hem triat pel concert; per la coincidència i perquè per als Jocs ningú ens havia convidat, i això que els joves de *Foc Nou* campanyejaren fa poc perquè els demés tinguessin amb la Premsa atencions que ells no li tenen.

Altremet, el concert no ha ocasionat desgràcies, com sol succeir en els que dona l'*Orfeó Martín*. No hi han hagut terratrèmols ni *terremotos*; ni les cascates ni les torrenteres s'han sortit de mare; ni les esferes han tremolat; ni el cosmos s'ha cosmogut, ni ha passat res amb el cigne de la senyoreta *Leda*. No hem de senyalar cap *hecatombe*. El públic, que ha omplert la sala de la Unió, s'ha acontentat aplaudint repetidament a l'Orfeó, en unes obres més que en altres, i a fer bisar les que més li han agradat, entre elles *La sardana de les monges* i *La Marsellesa*; el mestre Font ha saludat a la concurrència agraint els aplaudiments, i han fet igual els solistes Assumpció Santaugini, Miquel Vila (feliç intèrpret de *Kalinka*, una deliciosa cançó russa) i el noi Amadeu Rovira.

Però la nota del concert comprendràs també que l'ha donada l'Andreu Fornells, la solista de l'Orfeó Català; qui, admirablement acompanyada al piano pel mestre Gibert Camins, ens ha dellectat amb un recull de cançons, si l'una bella, l'altre més. El nostre públic, talment com si ja estés acostumat a festes d'art semblants, ha escoltat embadalit a l'exquisida artista i l'ha aplaudida amb entusiasme. Si haguessis sentit *El passarell festejant* i *Cançó de Solveig!* Sino que els balladors — pobriçons! — es dalien a fóra per a entrar en acabat el concert, la Fornells com l'Orfeó, haurien hagut de repetir moltes més de les obres del programa.

Sortint del concert, ens han enterat dels Jocs. El públic més *heterogeni* ha envaït el Casino, havent resultat papers mullats aquelles invitacions que, per a abastar-ne una, semblava indispensable tenir cèdula, fè de baptisme i un certificat de bona conducta.

Pel demés, ja em perdonaràs, Estevet, si no *detallo*. A mí no m'estaria bé; se'm veuria el *virus*, per a no dir-ne la carbaça. Ho deixo per als que es dolen de la xerrameca del públic, de la poca veu del senyor president i de la manca que s'ha notat d'un Esbart de Rapsodes per al major lluïment de la gaia festa. Sols te diré que aquell subjecte de les 22 pessetes de La Garriga, s'ha reconciliat amb l'amic Vegué, felicitant-lo per haver guanyat el premi ofert per l'*Orfeó Martín*. En Vegué encare no ha tornat en sí.

Pel número extraordinari que deurà publicar *Foc Nou* amb una paròdia de vinyetes gòtiques i per la ressenya extensa i amb *péndulo*, que deurà fer-ne *La Comarca*, ja t'enteraràs de tot el què es refereix als Jocs, que no han sigut Jocs de nois, sino Florals i ben Florals, diguin el què vulguin els qui en tot es creuen poder-hi fer brometa.

L'Orfeó, demés del concert de la Unió, ha cantat davant de l'Ajuntament, per a demostrar que l'esquifida subvenció que en reb, són diners aprofitats; i, igual com l'any passat, la Plaça s'ha omplert de pal a pal.

El "Granollers S. C." triomfador

Recordes, Estevet, aquells xicots del Granollers S. C. que tanta gresca movien cada vespre davant de can Garrell o a la cantonada del carrer d'en Maspons? S'han fet grans de debò. Formen un equip de futbol dels que fan rotllo. I, sino que no em vui adelantar, proposaria que es fessin honors als germans Martí, Màs, Gendra i demés companys d'equip. Creu que ens en hem de guardar d'una còssa d'ells, quan van d'uniforme! Han jugat amb el *Barcelona* — amb el campió de Catalunya! — i tres *goals* a zero! I han vençut a tot arreu. A Cal Gras sol, hi exposen sis copes, guanyades en pocs dies. Res; que les guanyen de sis en sis!... Hi ha el projecte de celebrar-ho amb un àpet, i que cada jugador begui el xampany en una Copa. Sino que el qui li toqui la del *sanyó* Lligé, diputat catalanista, haurà de beure en castellà. La «Copa Lligé» és en castellà de Cardeu. Fa més *bien!*

Els Balls, els Focs i altres excessos

Els balls, el Casino els ha fet en el jardí; La Alhambra en l'envelat, i La Unió i el Coro en les sales guarnides amb sedes i domassos. A tot arreu hi ha hagut *derroche* de llum, i de noies boniques com mai havíem vist. Demés, ens hi hem trobat, com cada any, amb en Piña, de Mallorca, l'*Obrero*, del *comercio*, i els nostres Fontdevila, Rucra i *otros* que sentim no recordar. De les toies a profit de l'Hospital, se n'han donat més pessetes que cap any, a les quals s'hi ajuntaràn les recaptades pel procediment de la flor, amb música dels caçadors de Alfons XII. Mil i *pico* de pessetes!

Els focs japonesos i el castell de focs que en direm del país, han sigut l'encant dels aficionats i han esverat al menut de casa, que si no canvia, serà home de pau i gens aficionat a córrer la pólvora.

I no t'estranyis si passo per alt parlar-te de la Festa d'Aviació. Es que s'ha fet a tanta alçada, que la vista no m'hi ha arribat.

Una nota més per a acabar, i perdona'm. A *Can Martín* s'hi ha fet Festa de la Bandera, drama local, i vetllada. I el *coro* de la casa ha cantat al Centre Catòlic, perquè a La Alhambra no estàn per cançons. Per «La Comarca», ja t'enteraràs que, com al concert de Cardeu, la gent s'ha barallat... per a no entrar-hi. El què no explicarà «La Comarca», ni ningú, és l'avenç fet en un any per l'Orfeó més *verdadero*, *antiguo* y *acreditado* de la nostra vila. Avenç reconegut unànimament per un senyor de La Garriga que va dir al cerer: «Aquest, és l'Orfeó *cumbrel*»

Figura't tu; un senyor de La Garriga... *Orfeón cumbre... cumbrel... L'apoteossill!*

PLACID